

гр. Перник, 17.04.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание проведено на деветнадесети март през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и в присъствието на прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х. дело № 152 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе взе предвид следното:

Касационно производство по реда на по чл. 63 ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Касационната жалба е подадена от Д.М.Г. срещу решение № 1285 от 09.01.2014г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.дело № 1619/2013г.. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 3952 от 04.09.2013г., издадено от Началник сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР - Перник срещу Д.М.Г. за нарушение по чл. 139, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). На основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лв..

В жалбата се твърди, че постановеното въззивно решение е незаконосъобразно. При постановяването му не са спазени изискванията на закона и не са отчетени посочените във въззивната жалба пороци на наказателното постановление. Искане за отмяна на съдебния акт, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба ОД на МВР – Перник, сектор „Пътна полиция” не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като обсъди доводите на касатора, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Наказателното постановление е издадено за това, че на 30.08.2013г., касаторът, управлявайки лек автомобил с ДК№ РК****К, с посока на движение от гр. София към гр. Перник е проверен от служители на ОД на МВР и е установено, че водачът няма залепен винетен стикер за движение по републиканската пътна мрежа.

За нарушението е съставен АУАН № 3952/30.08.2013г. в присъствието на нарушителя. Посочена в АУАН като нарушена е разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. АУАН е подписан от нарушителя, като същият е отбелязал върху акта, че няма възражения („Съгласен съм с акта”). Въз основа на АУАН и събраните доказателства в административната преписка е издадено процесното НП.

С обжалваното съдебно решение е потвърдено издаденото наказателно

постановление. За да постанови решението, първоинстанционният съд е преценил писмените доказателства, приложени по административно наказателната преписка и е разпитал актосъставителя и свидетеля по акта.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След преценка на представените по делото доказателства, настоящият състав намира, че решението на районен съд е правилно и законосъобразно, постановено при правилно тълкуване и прилагане на материалния и процесуалния закон и като такова следва да бъде оставено в сила.

Настоящият състав намира, че АУАН е съставен и НП е издадено при спазване на административно производствените правила и материалния закон, което обосновава законосъобразността на НП. Не се констатираха недостатъци в НП и АУАН, които да са основания за отмяна на НП. В производството по издаване на оспорваното НП не е нарушено правото на защита на касатора, дадена му е възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата във връзка с вмененото му нарушение и да направи възражения по случая. Налице е единство и съответствие между описанието на фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението между АУАН и НП, както и между посочените като нарушени правни норми. Описанието на нарушението в АУАН и НП съответства на посочената като нарушена правна разпоредба на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба, движението на определените в Закона за пътищата пътни превозни средства по републиканските пътища се извършва след заплащане на винетна такса по реда на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата. Постановеното в изложения по-горе смисъл съдебно решение е правилно и законосъобразно и като такова се споделя от настоящата съдебна инстанция.

Правилно е въззивното решение и по отношение на размера на наложеното наказание. Размера на санкцията е определен еднозначно като сума в нормата на чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП, а не в определени граници, за да може административно наказващия орган или съда да определи друг размер.

Предвид гореизложеното, въз основа на извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, настоящият съд не установи наличие на пороци, които да съставляват основание за касиране. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, като касационната жалба бъде отхвърлена, поради неоснователност.

Мотивиран така, касационен състав на Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1285 от 09.01.2014г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х. дело № 1619/2013г., с което е потвърдено наказателно постановление № 3952 от 04.09.2013г. на Началник сектор ПП при ОД на МВР – Перник, с което на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП на Д.М.Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 300лв. за нарушение по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.